

بررسی خصوصیات رشد و نمو ده گونه گیاه پوششی در فضای سبز جزیره کیش در فصل گرم

سلمان شوشتريان^{۱*}، حسن صالحی^۲ و علی تهراني فر^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۱/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۵/۲۹

چکیده

جزیره کیش با وجود شرایط اقلیمی ویژه از تنوع گیاهان زینتی بومی چندان برخوردار نبوده و گسترش فضای سبز در آن به جهت موقعیت گردشگری ممتاز آن در جنوب ایران دارای اهمیت فراوانی می‌باشد. هدف از این پژوهش بررسی رشد و نمو گیاهان پوششی زیر کشت در چهار منطقه از جزیره کیش بود تا گونه‌های مناسب و سازگارتر برای هر منطقه معرفی شوند. ده گونه گیاه پوششی فستوکا زینتی (*Festuca ovina* L.), شقایق زرد (*Sedum spurium* Bieb.), سدوم گرزی (*Frankenia thymifolia* Desf.), فرانکینیا (*Glaucium flavum* Crantz.), پنج‌انگشتی (*Potentilla verna* L.), دم‌عقربی (*Carpobrotus acinaciformis* (L.) L. Bolus), سدوم اکرمز (*Achillea millefolium* L.)، نازرونده (*Alternanthera dentata* Moench) (حاشیه) و گل‌قرمز (*Sedum acre* L.)، پنجه‌انگشتی (*Potentilla verna* L.), نازرونده (*Alternanthera dentata* Moench) (حاشیه) (Achillea millefolium L.) مورد پژوهش قرار گرفتند. بررسی رشد و نمو گیاهان توسط اندازه‌گیری ویژگی‌های مرغولوژیکی آنها مانند ارتفاع، سطح پوشش، تعداد برگ، سطح برگ، وزن تازه و خشک کل بوتة، امتیازدهی دیداری و فیزیولوژیک آنها میزان پروپولین و کلروفیل انجام شد. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با شش تکرار انجام شد. نتایج نشان داد که گیاهان منطقه پاپیون و صدف با توجه به شاخص‌هایی چون سطح پوشش، کیفیت ظاهری، ارتفاع، وزن کل و کلروفیل به ترتیب رشد بیشتری و کمتری نسبت به گیاهان سایر مناطق داشتند. با توجه به آنالیز صفت‌های اندازه‌گیری شده، گونه‌های دم‌عقربی، فرانکینیا و نازرونده بیشترین میزان رشد و گسترش را داشتند و برای کشت در جزیره و اقلیم‌های مشابه توصیه می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: سطح پوشش، شرایط اقلیمی، گونه‌های سازگار، گیاهان زینتی، ویژگی‌های مرغولوژیک

این مناطق گاهی وابسته به مصرف مداوم آب، انرژی، کود و نگهداری بوده و این مناظر با وجود این منابع حمایت کننده پایدار است در واقع مدیریت و نگهداری چنین مناظری در طول زمان، هزینه‌های هنگفت مالی و محیطی به همراه دارد (Jones & Zwar, 2003). اما طی دهه اخیر، اصول باغبانی کارآمد در مصرف آب، که گاهی به زیرای اسکیپینگ^۴ نیز معروف است از جمله گزینش گیاهان مناسب و سازگار با مناطق خشک، استفاده از آبیاری قطره‌ای، استفاده از خاکپوش و غیره، باغبانی را با وجود شرایط دشوار محیطی و آب و خاک بی‌کیفیت در مناطق خشک چون استرالیا موفق نمود (Arid (Lands Environment Center, 1992;Walsh, 1993; Bradly, 1994. اصطلاح زیرای اسکیپینگ یا خشک منظرسازی توسط برنامه‌ریزان به دلیل کمبود منابع آب ابداع شده است و در تعریف به معنای گزینش گیاهان مقاوم به خشکی بدون نیاز به نگهداری منظم می‌باشد. این مقوله به عنوان گزینه‌ای مانا برای برنامه‌ریزی فضاهای سبز پیروزی بدون مصرف منابع آبی شهرهای داشتند و یا به کارگیری

مقدمه

دسترسی به فضای طبیعی و سبز یکی از نیازهای روحی مردم شهرها و جوامع صنعتی است که می‌توان به وسیله آن بخشی از اوقات فراغت شهرهای دان را پر نمود. فضای سبز شهری بخشی از فضای باز شهری است که عرصه‌های طبیعی یا اغلب مصنوعی آن زیر پوشش درختان، درختچه‌ها، بوته‌ها، گل‌ها، چمن‌ها و گیاهان پوششی است (Nakhaei et al, 2008).

حدود ۴۷ درصد از سطح زمین را مناطق خشک تشکیل می‌دهد، این مناطق حدود دو میلیارد نفر را برای سکونت در خود جای داده که بیشتر آنها در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند International Union for Conservation of Nature & Natural Resources, 1999) (Fischer et al, 2000). فضاهای سبز قدیمی طراحی شده در

۱، ۲ و ۳- عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، دانشیار گروه علوم باغبانی دانشگاه شیراز و دانشیار گروه علوم باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

(E-mail: s.shooshtarian@yahoo.com)

نويسنده مسئول: *

اقلیم سازگاری یافتند (Khaili et al, 2006) (Razmjou & Etemadi, 2007) در ارزیابی مقاومت به خشکی چند گونه چمن مورد کاربرد در فضای سبز با چهار دور آبیاری متفاوت گزارش کردند که کمترین اثر تنفس خشکی متعلق به گونه *F. rubra* است. بیشترین تعداد بوته در واحد سطح متعلق به گونه *Lolium perenne* و بیشترین تعداد پنجه در هر بوته مربوط به توده بذری جنس *Agropyron* بود. نتایج بررسی سازگاری اکولوژیکی ۱۱ رقم از گونه چمن چاوی در شرایط اکولوژیکی کرج نشان داد که ارقام از نظر صفات بافت برگ، رنگ، عادت رشدی، رنگ زمستانه و سبز شدن بهاره باهم تفاوت معنی دار داشتند، اما از نظر یکنواختی و کیفیت کلی تفاوت معنی داری نداشتند (Poorfard et al, 2006). در بررسی و مقایسه کاربرد زینتی گونه های بومادران بومی ایران، شامل *filipendulina* Lam. *millefolium* L., *A. tenuifolia* Lam. A. و یک نمونه وارداتی از *A. millefolium* در فضای سبز اصفهان، گزارش شد که با توجه به سازگاری بهتر گونه های بومی، این گونه ها چهت کشت در فضای سبز پیشنهاد می گردند، (Rahimmalek, 2006). غنی و همکاران (Ghani et al., 2010) در شرایط اقلیمی مشهد در بررسی پتانسیل های زینتی پنج گونه وحشی از جنس *A. biebersteinii* Afan., *L. A. millefolium*, *A. eriophora* DC. و *A wilhelmsii* Koch. بومادران شامل *Thymus praecox* Bieb. (Acar & Var, 2001) بهترین قابلیت سازگاری در فضای سبز دارند. در طور کلی، این گونه ها به دلیل نداشتن مشکل خاصی چهت کشت و کار، مقاومت به شرایط نامساعد محیطی، داشتن دوره گلدهی نسبتاً طولانی، پایا بودن و داشتن گل های زیبا و درشت، گیاهان بسیار مناسب جهت کشت در فضای سبز شهری می باشند. در بررسی ویژگی های تندش بذر شش گونه از جنس فرانکنیا چهت شناخت بهترین استقرار پس از جوانه زنی چهت کشت در مناطق خشک استرالیا گزارش شد که گیاه پوششی شوری دوست فرانکنیا علاوه بر امکان کاربرد در فضای سبز، برای اجای زمین های شور و خشک نیز مناسب می باشد (Kleindorfer, 2009). *Foot et al., 2010* در پژوهشی تأثیر استقرار ۱۲ گونه گیاه پوششی دارای زینتی بر کنترل رشد و جلوگیری از استقرار علف های هرز گزارش شد که آجوگای زبانی (*Ajuga reptans* L.) بیشترین ارتفاع و متراکم ترین پوشش را ایجاد نمود و دو *A. Cunn.* ex R.Br. *Acaena inermis 'Purpurea'* و *Grevillea lanigera* سریع ترین استقرار را بین سایر گونه ها داشت. تنش شوری از فاکتور های مهم محدود کننده رشد رویشی و زایشی بیشتر محصولات کشاورزی است (Saeid et al., 2003). شوری خاک منجر به کاهش رشد و عملکرد گیاهان می شود، اما شوری بر همه گیاهان و گونه های مختلفی از گیاهان که در خاک های شور به طور طبیعی رشد می کنند بکسان اثر نمی گذارد (Easton & Kleindorfer, 2009). بوكویو (Bokoyo, 1966) اولین کسی بود

گیاهان نامناسب می باشد (Asadollahi & Talebi, 2008). در طراحی منظر چمن از گیاهان پرتو قع در زمینه نگهداری و نیازمند به آب فراوان است. بنابراین در مناطق خشک سطح Western (1986; Australian Water Source Council, 1995). گزینه مناسب در جایگزینی نسبی چمن ها، گیاهان پوششی هستند که همراه با کم توقع بودن در نگهداری، نیاز آبی کم تری نسبت به چمن دارند. گیاهان پوششی به طور معمول در فضاهایی کاربرد دارند که چمن توانایی رشد ندارد و نیاز به گوناگونی (Nameth and Chatfield, 2001) در طراحی فضای سبز می باشد).

در مطالعه ای در فضای سبز مشهد گزارش شد که احداث و نگهداری از ۱۰۰ متر مربع چمن اسپرت (مخلوطی از سه گونه چایر معمولی (*Poa portensis* L.), چاوی (*Cynodon dactylon* L.) و چمانوаш قرمز (*Festuca rubra* L.)، سالانه هزیه ای بالغ بر ۸۳۶ هزار ریال در پی داشت، در حالی که این میزان برای فرانکنیا کاهش یافته و معادل ۴۵۳ هزار ریال می باشد. همچنین در این پژوهش میزان آب مورد نیاز فرانکنیا تنها ۲۱ درصد از کل آب مورد نیاز چمن گزارش شده است (Shooshtarian & TehraniFar, 2010). در مطالعه ای دیگر، ۱۹ گونه گیاه پوششی بومی مناطق طبیعی ترابوزون (ترکیه)، چهت تعیین پتانسیل های زینتی و کاربرد در فضای سبز شهری مورد ارزیابی قرار گرفتند و گزارش شد که سدوم قرمز (*Sedum spurium* Bieb.) و آویشن خزنه (*Thymus praecox*) بهترین قابلیت سازگاری در فضای سبز دارند (subsp. *Caucasicus* (Acar & Var, 2001)). در پژوهش دیگر در ازمیر (ترکیه) چهت معرفی گیاهان پوششی مناسب در فضای سبز مناطق ساحلی دریای مدیترانه، از میان گونه های مورد آزمایش در تیره گندمیان، مناسب بودن چمانواش قرمز، آبی (*Festuca ovina* L.) و اروا (*Agrostis* DC., *Spidkar, 2003*) مشخص گردید (*stolonifera* L.). دو و همکاران (Du et al., 2004) با بررسی عادات رشدی و خصوصیات زینتی ۲۰۵ گونه گیاه پوششی بومی یوانان (چین)، سه گونه *Alysicarpus vaginalis* (L.) DC., *Indigofera spicata* Forssk را مناسب چهت کاربرد در فضای سبز شهری نواحی گرمسیر چین معرفی کردند. چن (Chen, 2010) با بررسی گیاهان وحشی مناطق کوهستانی وینتو (چین) نشان داد که ۷۱ گونه از این گیاهان دارای صفات با ارزشی زینتی می باشند. در شرایط گرم و خشک کویت و با محدودیت شدید در منابع آب شیرین، پژوهشی چهت تعیین سازگاری گیاهان پوششی انجام گردید و گزارش شد که از شش گونه پوششی مورد بررسی، تنها دو گونه اسفناج خاردار (*Furcraea giganta* (Rhagodia spinescens R. Br.) و بیانزو (K. Koch.)) از خود مقاومت نشان داده، زنده مانده و نسبت به این

مواد و روش‌ها

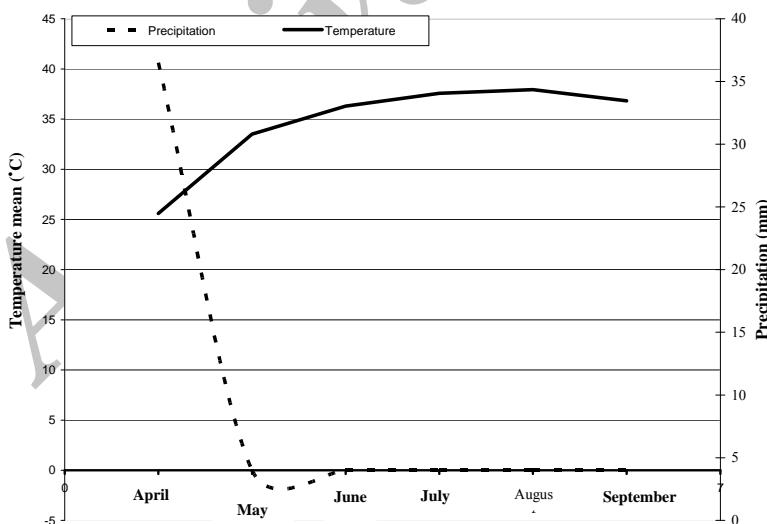
این آزمایش در سال ۱۳۸۸ در جزیره کیش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با شش تکرار انجام شد. فاکتورها شامل گونه (شامل ده گونه گیاه پوششی)، منطقه (چهار منطقه متفاوت از نظر میکروکلیمایی) و برهمکنش آنها مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه آماری داده‌ها و رسم شکل‌ها و نمودارها با نرم افزار Excel و Mstat-C انجام شد و میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی در سطح احتمال پنج درصد با یکدیگر مقایسه شدند.

مکان آزمایش: بر اساس آخرین اندازه‌گیری متربک از روی نقشه با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری کشور و برآوردهای رایانه‌ای، مساحت جزیره ۹۰۴۵۷ کیلومتر مربع است. از نظر پستی و بلندی، جزیره کیش به تقریب مسطح است. ارتفاع نسبی جزیره از سطح دریا حدود ۳۲ متر است (Shahandeh, 2000). جزیره کیش دارای آب و هوای گرم و مرطوب است و متوسط دمای سالانه آن ۲۶/۶ درجه سانتی‌گراد می‌باشد (شکل ۱ و جدول ۱). مناطق چهارگانه مورد آزمایش بر اساس شناسایی و گزینشی بود که در پژوهش زرشناس (Zarshenas, 2009) انجام شده بود (جدول ۲). شاخص‌های کیفی آب و خاک چهار منطقه شامل EC و pH در پژوهش زرشناس، مورد اندازه‌گیری قرار گرفته بودند (جدول ۳).

که گیاهان شوری دوست را برای احیاء زمین‌های شور (یعنی گیاه پالایی) پیشنهاد کرد.

جزیره کیش که برخی از محققین آن را سکوی هموار دریا نیز نامیده‌اند (Bagheri BodaghAbadi, 2003) که بطور کلی دارای جامعه گیاهی گرمسیری می‌باشد و چهره کلی رویشی آن از جنگلهای نیمه حاره‌ای به شمار می‌رود. جزیره کیش به دلیل وسعت کم، ویژگی‌های زمین شناختی خاص از جمله مرجانی بودن، عمق کم خاک و کمی آب شیرین جزیره، از غنای پوشش گیاهی طبیعی بالایی برخوردار نیست و آنچه به عنوان چشم‌انداز فضای سیز در آن دیده می‌شود بیشتر گونه‌های کاشته شده گیاهان زیستی و غیربومی می‌باشد (Ghahreman, 2000). هر چند شاخص‌های اقلیمی معمول، کیش را منطقه‌ای خشک و بیابانی نشان می‌دهد، اما رطوبت نسبی بالای منطقه سبب شده که با وجود بارندگی اندک و گرمای همیشگی از یک سو و ارتفاع اندک جزیره از سوی دیگر، شرایط محیطی برای رشد گیاهان فراهم باشد.

هدف از انجام این پژوهش، بررسی استقرار و سازگاری گیاهان پوششی جدید در چهار منطقه با خرده اقلیم‌های مختلف از جزیره کیش بود تا گونه‌های زیستی مناسب و سازگارتر با اقلیم‌های ویژه هر منطقه معرفی گردد. نتایج این پژوهش می‌تواند در توسعه و گسترش فضای سبزی با کارایی بالاتر، با توجه به اهمیت جزیره از لحاظ گردشگری و اقتصادی، مؤثر واقع گردد.

شکل ۱- منحنی آمبروترمیک جزیره کیش (سال ۱۳۸۸)

Fig. 1-Ambrotermic curve for Kish Island (2009)

جدول ۱- میانگین ماهانه پارامترهای هواشناسی جزیره کیش (نیمه اول سال ۱۳۸۸)
Table 1- Monthly mean of metrological parameters of Kish Island (2009)

شهریور Sep.	مرداد Aug.	تیر Jul.	خرداد Jun.	اردیبهشت May.	فروردین Apr.	شاخص ماه	Month index
						بارش (میلی‌متر) Precipitation (mm)	
0	0	0	0	0	40.62	دما (درجه سانتی‌گراد) Temperature (°C)	
33.46	34.35	34.06	33.03	30.80	24.48	رطوبت نسبی (%) Relative Humidity (%)	
72	70	69	59	58	66		

جدول ۲- مختصات جغرافیایی، توبوگرافی و مسافت از دریا در چهار منطقه مورد پژوهش

Table 2- Geographical coordinates topography and distance from sea in four different regions.

مسافت از دریا (متر) Distance from sea (m)	ارتفاع از سطح دریا (متر) Altitude (m)	عرض جغرافیایی Latitude	طول جغرافیایی Longitude	منطقه Region
426	5.48	54°01'06.83"	26°33'28.17"	سنایی Sanaei
2800	30.17	54°00'01.61"	26°32'36.89"	صفد Sadaf
65	0.61	54°02'05.00"	26°31'58.99"	پاویون Pavloon
35	2.43	53°56'56.02"	26°34'24.81"	سفین Sefein

جدول ۳- pH و EC آب و خاک مناطق مورد پژوهش

Table 3- EC and pH of water and soil in evaluated regions

منطقه Region	آب Water			خاک Soil		
	هدایت الکتریکی (دسي زيمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	اسیدیته pH	هدایت الکتریکی (دسي زيمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	اسیدیته pH		
سنایی Sanaei	6.2	1.7	2.16	8.06		
صفد Sadaf	7.2	1.2	1.2	8.02		
پاویون Pavloon	7.7	0.9	2.4	7.91		
سفین Sefein	6.7	1.8	5.06	7.82		

مواد آزمایشی: گونه‌های گیاهی از خزانه‌های تهران، مشهد و اصفهان جمع‌آوری شده و به جزیره کیش منتقل گردیدند. این ده گونه گیاه‌پوششی، شامل فستوکای زیستی (*Festuca ovina* L.), فرانکنیا (*Frankenia thymifolia* Desf.)، سدوم قرمز (Bieb.), *Sedum acre* L., *Sedum spurium* (L.), *Carpobrotus* L., *Potentilla verna* L., *Dumetorum*, *Glaucium flavum* Crantz. (acianaciformis)، شقایق زرد (*Achillea millefolium* L.)، حاشیه

صفات و نحوه اندازه‌گیری: گونه‌های گیاهی در کرت‌های ۱×۲ متر مربع با فواصل ۲۵×۲۵ سانتی‌متری کشت شدند، آبیاری به روش کرتی و وجین علف‌های هرز بصورت دستی صورت پذیرفت. شاخص‌های مورد مطالعه در فواصل زمانی مشخص (دو ماهه) در فصل گرم (بهار و تابستان) مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفتند. شاخص‌های اکولوژیک مورد اندازه‌گیری از وزن تازه و خشک کل، ارتفاع، سطح پوشش، تعداد برگ، سطح برگ و امتیازدهی دیداری

اصفهان جمع‌آوری شده و به جزیره کیش منتقل گردیدند. این ده گونه گیاه‌پوششی، شامل فستوکای زیستی (*Festuca ovina* L.), فرانکنیا (*Frankenia thymifolia* Desf.)، سدوم قرمز (Bieb.), *Sedum acre* L., *Sedum spurium* (L.), *Carpobrotus* L., *Potentilla verna* L., *Dumetorum*, *Glaucium flavum* Crantz. (acianaciformis)، شقایق زرد (*Achillea millefolium* L.)، حاشیه

شاخ و برگ تازه گیاهان به ترتیب به روش‌های بیتس و همکاران (Bates et al., 1973) و ساینی و همکاران (Saini et al., 2001) مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج و بحث

جدول تجزیه واریانس (جدول ۴) نشان داد که میانگین تمام تیمارها در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد و تمامی صفات از این نظر دارای تفاوت معنی‌داری می‌باشند.

بودند. جهت تعیین وضعیت فیزیولوژیکی گیاهان نیز از صفاتی چون میزان پرولین و کلروفیل استفاده شد. جهت تعیین وزن تازه و خشک، بوته‌ها را پس از برداشت توزین کرده و سپس در آون ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت روز خشک شدند. سطح پوشش از به دست آوردن مساحت دایره فرضی محاط بر گسترش گیاهان محاسبه گردید. همچنین جهت امتیازدهی دیداری از چهار نفر متخصص (کارشناس باغبانی و فضای سبز) و دو فرد عادی (شهروند جزیره) استفاده شد. اندازه‌گیری سطح برگ توسط دستگاه اندازه‌گیری سطح برگ (مدل AM 200-ADC) انجام شد. میزان پرولین و کلروفیل

جدول ۴- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات مورد اندازه‌گیری در چهار میکروکلیماتی متفاوت جزیره کیش

Table 4- Variance analysis (mean squares) of measured traits in four different microclimates of Kish Island

منبع	درجه	تعداد برگ	سطح پوشش	سطح	وزن تازه	وزن	امتیازدهی	کلروفیل
S.O.V	df	Leaf number	Covering area	Leaf area	Total fresh weight	خشک کل	دیداری	پرولین
گونه گیاهی								
Plant Species(P)	9	1274025*	147995132.1*	2474.5*	435044.2*	227.3*	8588.3**	41.01**
منطقه								
Region (R)	3	880715.7*	220730160**	896.3**	372682.6*	172.1*	6622.7**	14.77**
P×R	27	1744532*	296067632.9*	2570.2*	544018**	251.6*	10654.8*	4.56**
گونه × منطقه								

*, ** و ns به ترتیب معنی‌دار، در سطح احتمال یک درصد، پنج درصد و عدم وجود اختلاف معنی‌دار

*, ** and ns significant at 5 and 1% probability levels and no significant, respectively.

جدول ۵- صفات اکولوژیک (تعداد و سطح برگ) مورد ارزیابی در برخی از گیاهان مناطق چهارگانه در فصل گرم

Table 5- Ecological features (area and number of leaf) under evaluating in some plants in quadruplet regions

میانگین Mean	شیقاق زرد G. flavum	بنج انگشتی P. verna	بومادران A. millefolium	ناز روونه L. spectabilis	دم عقربی C. acinaciformis	حاشیه A. dentata	منطقه Region	شاخص Index
1108.66B	50.33k	546.00h-k	185.33jk*	1900.33cd	948.67f-h	3021.33b*	ستانی Sanaei	
403.39D	27.00k	61.67k	31.67k	519.33h-k	1250.67e-g	530.00h-k	صادف Sadaf	تعداد برگ Leaf number
1291.50A	46.00k	685.70g-j	145.33jk	2244.67c	818.33g-i	3809.00a	پاویون Pavioon	
680.50C	110.33jk	241.67i-k	237.67i-k	1511.33d-f	1578.67de	403.33h-k	سفین Sefein	
	58.42E	383.76D	150.00E	1543.92B	1149.09C	1940.92A	میانگین Mean	
32.48A	84.50bc	8.19d	103.29ab	5.06d	12.55d	10.51d	ستانی Sanaei	
21.74B	63.89c	5.22d	60.04c	5.50d	10.90d	5.82d	صادف Sadaf	سطح برگ
34.33A	83.30bc	8.79d	115.82a	3.41d	11.03d	12.15d	پاویون Pavioon	Leaf area (cm ²)
29.72A	68.94c	5.65d	98.39ab	18.12d	9.08d	5.63d	سفین Sefein	
	75.15B	6.96D	94.38A	8.02D	10.89C	8.52D	میانگین Mean	

* میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون توکی ندارند.

*Means with similar letters are not significant in %5 probability level based on Tucky Test.

جدول ۶- میزانات اکولوژیک (سطح پوشش، فزن تازه و خشک کل، امیازهای دیداری) مورد ارزیابی در گیاهان مناطق چهار کاند در فصل گرم

میانگین Mean	شناق زرد <i>G. flavidum</i>	سوسن <i>S. acre</i>	گزنه <i>P. verna</i>	بنج اکستسی <i>A. millefolium</i>	بودهاران <i>L. spectabilis</i>	غزندخانی <i>F. thymifolia</i>	قرمز <i>C. acinaciformis</i>	سدوم قرمز <i>S. spurium</i>	حاشیه <i>A. dentata</i>	فسوکا <i>F. ovina</i>	منطقه Region	میانگین Index
12345.21 ^A	5090.20 ^B	1138.86 ^E	7877.21 ^{fg}	12701.56 ^{c-g}	30205.75 ^{b-d}	10368.28 ^{c-g}	1809.74 ^g	42809.71 ^{ab}	9709.89 ^g	1740.86 ^g	Sanaei	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
8196.78 ^B	3087.92 ^B	696.26 ^E	867.94 ^g	1947.84 ^g	3694.73 ^g	27136.88 ^{b-c}	1512.69 ^g	39700.96 ^{c-g}	2950.81 ^g	371.82 ^g	Sadaf	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
13341.10 ^A	6660.20 ^B	1097.55 ^E	11510.19 ^g	12449.05 ^{c-g}	51293.95 ^a	9905.65 ^g	2406.71 ^g	27030.43 ^{b-c}	9657.84 ^g	1574.11 ^g	Pavoon	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
13942.88 ^A	11132.61 ^{c-g}	303.40 ^E	4259.93 ^g	15099.21 ^{d-g}	23879.91 ^{c-f}	35659.93 ^{c-g}	3337.91 ^g	41594.80 ^{ab}	2747.23 ^g	1413.90 ^g	Sefein	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
6492.73 ^E	809.01 ^F	6128.81 ^E	10549.42 ^D	27268.59 ^B	20767.69 ^C	2266.76 ^F	37783.98 ^A	6266.44 ^E	1275.17 ^F	(Mean)	میانگین	
631.60 ^A	510.39 ^{c-f}	52.28 ^{ij}	220.21 ^{c-j}	454.70 ^{gh}	1831.91 ^g	257.62 ^{c-j}	128.87 ^{gh}	1958.20 ^b	759.75 ^{cd}	142.10 ^{gh}	Sanaei	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
413.10 ^B	461.33 ^{c-h}	27.8 ^{ij}	35.66 ^f	50.37 ^j	214.44 ^{c-j}	414.70 ^{cd-i}	154.53 ^{c-j}	2017 ^b	211.78 ^{ej}	35.27 ^j	Sadaf	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
683.08 ^A	441.60 ^{c-h}	67.61 ^{ij}	228.21 ^{c-j}	577.63 ^{c-e}	2176.83 ^{ab}	159.79 ^{c-j}	175.60 ^{c-j}	2525.10 ^a	863.10 ^c	123.45 ^{c-j}	Pavoon	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
674.23 ^A	699.97 ^{c-d}	11.45 ^j	144.63 ^{c-f}	512.83 ^{c-f}	1861.03 ^b	500.30 ^{c-g}	178.94 ^{c-j}	2524.80 ^a	189.95 ^{ej}	118.4 ^{ij}	Sefein	مساحت پوشش (مترمربع) Covering area (cm ²)
528.32 ^C	39.79 ^F	157.18 ^E	398.87 ^D	1521.05 ^B	333.10 ^D	159.48 ^E	2256.28 ^A	506.15 ^C	104.80 ^F	Mean	میانگین	
14.78 ^B	19.80 ^{b-d}	4.03 ^{mn}	13.36 ^{c-j}	35.17 ^a	12.83 ^{c-k}	5.50 ^{ln}	4.30 ^{mn}	20.33 ^{b-d}	20.57 ^{b-d}	11.86 ^{b-l}	Sanaei	میانگین
9.50 ^D	12.33 ^{b-k}	3.06 ⁿ	5.50 ^{k-n}	19.17 ^{b-f}	6.50 ^{b-n}	4.83 ^{lm}	4.53 ^{lm}	19.50 ^{b-c}	13.23 ^{c-j}	6.50 ^{b-n}	Sadaf	میانگین
16.08 ^A	18.50 ^{b-g}	4.13 ^{mn}	12.88 ^{b-k}	34.80 ^a	14.5 ^{b-i}	7.33 ^{j-n}	4.63 ^{lm}	21.83 ^{b-c}	24.47 ^b	17.80 ^{c-h}	Pavoon	میانگین
10.64 ^C	17.90 ^{c-h}	2.74 ⁿ	6.50 ^{b-n}	21.33 ^{b-c}	8.00 ^{b-n}	5.52 ^{b-n}	5.06 ^{lm}	16 ^{c-i}	10.21 ^{j-m}	13.20 ^{c-j}	Sefein	میانگین
17.03 ^C	3.49 ^G	9.55 ^E	27.62 ^A	10.46 ^E	5.79 ^F	4.63 ^G	19.4 ^B	17.20 ^C	12.34 ^D	Mean	میانگین	
88.70 ^B	96.56 ^{c-f}	6.45 ^{kl}	53.29 ^{b-k}	93.78 ^g	227.30 ^{ab}	60.81 ^{c-i}	19.94 ^{i-j}	95.24 ^{eg}	† 193.30 ^b	39.94 ^{b-i}	Sanaei	میانگین
44.68 ^C	87.51 ^{jk}	3.19 ^l	8.92 ^{jl}	12.04 ^{jl}	26.96 ^{jl}	97.07 ^{c-f}	23.52 ^{jl}	123.17 ^{ed}	54.63 ^{c-j}	34.52 ^{jl}	Sadaf	میانگین
95.74 ^A	85.64 ^{c-h}	8.08 ^{jl}	55.10 ^{jl}	119.25 ^{ed}	273.42 ^a	37.37 ^{c-l}	26.84 ^{jl}	98.63 ^{c-f}	218.50 ^b	9.76 ^{jl}	Pavoon	میانگین
86.40 ^B	135.60 ^c	1.79 ^{jl}	35.04 ^{jl}	101.26 ^{c-e}	240.30 ^{ab}	119.13 ^{ed}	27.62 ^{jl}	123.65 ^{ed}	47.86 ^{jl}	31.71 ^{jl}	Sefein	میانگین
101.32 ^C	4.86 ^G	38.09 ^E	81.60 ^D	192.00 ^A	78.60 ^D	24.48 ^F	110.17 ^C	128.6 ^B	28.99 ^E	Mean	میانگین	
7.30 ^B	7.00 ^c	4.00 ^g	9.00 ^a	7.00 ^c	9.00 ^a	7.00 ^c	6.00 ^{jl}	9.00 ^a	9.00 ^a	6.00 ^d	Sanaei	میانگین
4.73 ^D	5.00 ^{ef}	4.67 ^{fg}	2.00 ^j	2.00 ⁱ	6.00 ^d	9.00 ^a	4.66 ^{fg}	9.00 ^a	5.66 ^{de}	3.00 ^h	Sadaf	میانگین
7.56 ^A	6.00 ^d	1.00 ^j	9.00 ^a	7.00 ^c	9.00 ^a	8.00 ^b	7.33 ^{bc}	9.00 ^a	9.00 ^a	6.00 ^d	Pavoon	میانگین
6.77 ^C	8.00 ^b	1.00 ^j	6.00 ^d	8.00 ^b	8.00 ^a	9.00 ^a	5.67 ^{de}	9.00 ^a	5.00 ^{ef}	8.00 ^b	Sefein	میانگین
6.66 ^E	2.66 ^{jl}	6.50 ^E	6.00 ^c	8.00 ^b	8.25 ^b	5.91 ^g	9.00 ^a	7.16 ^D	5.70 ^G	Mean	میانگین	

*Means with similar letters are not significant in %5 probability level based on Tukey Test.

تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) داشت. کمترین ارتفاع نیز مربوط به دو گونه سوم گرزی و سوم قرمز که با سایر گونه ها از این نظر دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بودند. همچنین نتایج مقایسه میانگین برهمکنش گونه ها نشان داد که بومادران در منطقه پاویون و سنایی دارای بیشترین ارتفاع در بین گونه ها و در مناطق چهارگانه بود که با سایر گونه ها در سایر مناطق دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۶).

وزن خشک کل بوته: در این فصل بیشترین وزن خشک کل برای ناز رونده با میانگین ۱۹۲ گرم ثبت شد که با سایر گونه ها دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. همچنین در مقایسه میانگین وزن خشک برای تمام گونه ها در مناطق چهارگانه، بیشترین عملکرد مربوط به ناز رونده در منطقه پاویون بود که تنها با همین گونه در مناطق سنایی و سفین تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) نشان نداد (جدول ۶).

امتیازدهی دیداری: در میان گونه ها، بالاترین رتبه در اختیار دم عقری با میانگین نه امتیاز دارد که با سایر گونه ها از این نظر دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. از نظر مقایسه گونه های یکسان در چهار منطقه، حاشیه در مناطق سنایی و پاویون، فرانکنیا در منطقه صدف و سفین، پنج انگشتی در منطقه سنایی و پاویون، دم عقری در چهار منطقه، ناز رونده در مناطق سنایی و پاویون با بیشترین میانگین (نه امتیاز) دارای بالاترین رتبه بود که با سایرین تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) نشان دادند (جدول ۶).

پرولین: بیشترین میزان پرولین با میانگین ۷/۴۲ میکرومول برای گونه ناز رونده ثبت شد که با سایر گونه ها دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (شکل ۲). در منطقه سنایی و پاویون بیشترین میزان پرولین تولید شده مربوط به ناز رونده ($8/۳۰$ و $7/۳۱$ میکروگرم) بود که از این نظر تنها با شقایق زرد و فرانکنیا تفاوت معنی داری نشان نداد. در منطقه صدف بیشترین میزان پرولین در فرانکنیا ($9/۵۷$) میکرومول (اندازه گیری شد) که از این نظر تنها با ناز رونده و شقایق زرد دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. در منطقه سفین بیشترین میزان پرولین مربوط به ناز رونده ($6/۷۵$ میکروگرم) بود که از این نظر با شقایق زرد تفاوت معنی داری نشان نداد.

کلروفیل: بیشترین میزان کلروفیل با میانگین $8/۶۹$ میلی گرم بر گرم وزن تازه برگ مربوط به فستوکا بود که با سایر گونه ها تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) نشان داد (شکل ۳). در منطقه سنایی فستوکا بیشترین میزان کلروفیل ($12/۲۳$ میلی گرم) را داشت که با سایر گونه ها دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. در منطقه پاویون حاشیه بیشترین میزان کلروفیل ($11/۷۱$ میلی گرم) را داشت که با سایر گونه ها به جز سوم گرزی، سوم قرمز، ناز رونده و دم عقری دارای تفاوت معنی دار نبود. در منطقه صدف، فرانکنیا بیشترین میزان کلروفیل ($5/۶۹$ میلی گرم) را داشت که با سایر گونه ها دارای تفاوت

اثر منطقه بر معیارهای اندازه گیری شده

مقایسه میانگین عملکرد گیاهان مناطق چهارگانه نشان داد که گونه های گیاهی منطقه پاویون در تمام شاخص های مورد اندازه گیری به جز محتوی پرولین (ارتفاع، سطح پوشش، وزن خشک کل، امتیازدهی دیداری، تعداد برگ، سطح برگ و کلروفیل) که بیشترین مقدار آن در گیاهان منطقه صدف ثبت شده بود، دارای بالاترین میانگین ها نسبت به گیاهان سایر مناطق بودند (جدول های ۵ و ۶). همچنین گیاهان منطقه صدف در تمام فاکتورهای اندازه گیری شده نسبت به گیاهان سایر مناطق وضعیت بدتری داشتند.

اثر گونه و برهمکنش گونه و منطقه بر معیارهای مورد اندازه گیری

تعداد برگ: در این فصل بیشترین تعداد برگ با میانگین $1543/۹۲$ عدد به ناز رونده تعلق داشت که با سایر گونه هایی که مورد سنجش قرار گرفته بودند تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) نشان داد. همچنین بیشترین تعداد برگ در بین گونه هایی مورد مقایسه در مناطق چهارگانه مربوط به گونه حاشیه در منطقه پاویون بود (3809 برگ) که با سایرین در مناطق مختلف دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$). بود (جدول ۵).

سطح برگ: بومادران دارای بیشترین سطح برگ ($94/۳۸$ سانتی متر مربع) نسبت به سایر گونه های مورد سنجش بود (جدول ۴). همچنین در بین گونه های در مناطق چهارگانه، تنها بومادران در منطقه پاویون بیشترین سطح برگ را داشت که از این نظر با سطح برگ همین گونه در مناطق سفین و سنایی تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) نشان نداد (جدول ۵).

سطح پوشش: در میان گونه ها، دم عقری دارای بیشترین میانگین سطح پوشش ($37783/۹۸$ سانتی متر مربع) در سطح مناطق چهارگانه بود. از نظر مقایسه گونه های یکسان در مناطق مختلف، فرانکنیا در منطقه سفین بیشترین سطح پوشش را داشت که با مناطق پاویون و سنایی دارای تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) بود. ناز رونده در منطقه پاویون دارای بیشترین سطح پوشش بود که نسبت به گیاهان سایر مناطق دارای تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$). بود (جدول ۶).

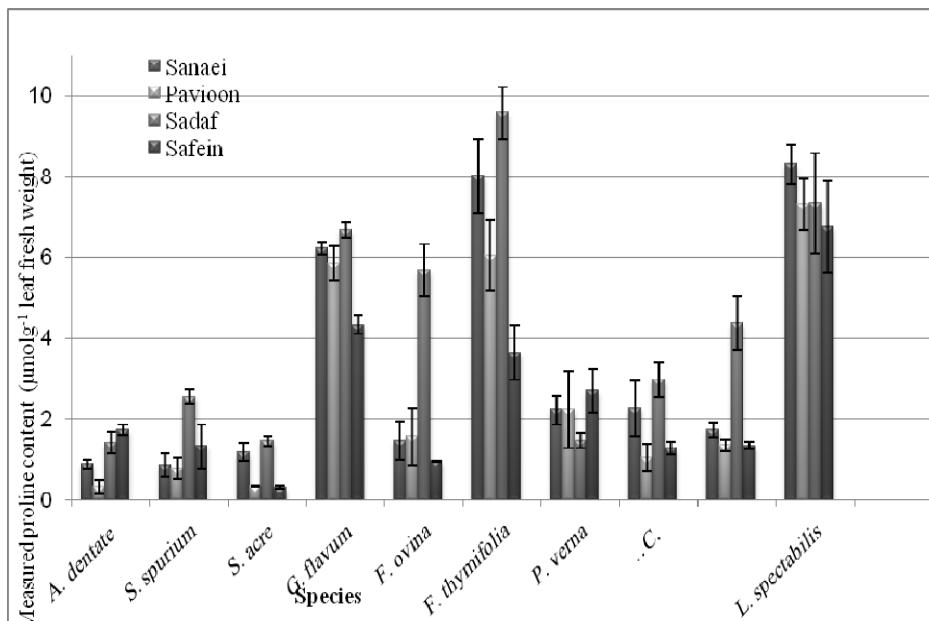
وزن تازه کل بوته: بیشترین وزن تازه کل در دم عقری با میانگین $2/25$ کیلوگرم اندازه گیری شد که با سایر گونه های دارای تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. همچنین در میان گونه های در چهار منطقه، بیشترین وزن تازه کل مربوط به دم عقری در دو منطقه پاویون و سفین بود که از این نظر تنها با ناز رونده در منطقه پاویون تفاوت معنی داری نشان نداد (جدول ۶).

ارتفاع: در بین گونه های از نظر شاخص ارتفاع بومادران دارای بیشترین ارتفاع بود ($27/62$ سانتی متر) که از این نظر با سایر گیاهان

یکی از منابع مهم تأمین‌کننده نیاز آبی برای گیاهان این نوع اقلیم می‌باشد. بر این اساس، با توجه به اینکه در تمامی شاخص‌های اکولوژیکی مورد سنجش گیاهان خردۀ اقلیم صدف دارای عملکرد ضعیفتری بودند، می‌توان عامل تأثیرگذار را دوری از منبع آب موجود در هوا که در این پژوهش دریا بوده است، دانست.

معنی دار ($p \leq 0.05$) بود. در منطقه سفین، فستوکا بیشترین میزان کلروفیل (۹/۰۸ میلی‌گرم) را داشت که با سایر گونه‌ها به جز فرانکنیا و بومادران تفاوت معنی دار ($p \leq 0.05$) نشان داد.

با وجود آنکه بنا به دسته‌بندی‌های اقليمی جزیره کیش جزو مناطق خشک محسوب می‌شود، اما وجود رطوبت نسبی دائمی در هوا

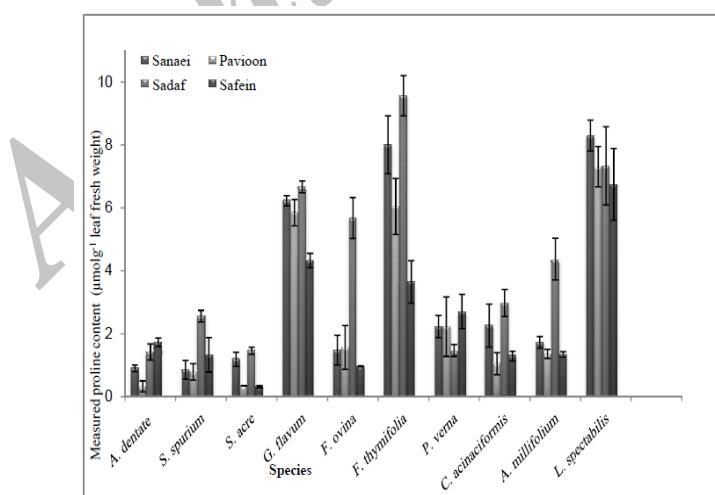

شکل ۲- میزان پرولین اندازه‌گیری شده (میکرومول بر گرم وزن تازه برگ) در گیاهان مناطق چهار گانه در فصل گرم

Fig. 2- Measured proline content ($\mu\text{mol}\cdot\text{g}^{-1}$ leaf fresh weight) in plants of quadruplet regions in warm season

میانگین‌های دارای دامنه همپوشانی یکسان بر اساس خطای استاندارد تفاوت معنی داری ندارند.

There are no differences between averages with similar overlap ranges according to standard error.

شکل ۳- میزان کلروفیل اندازه‌گیری شده (میلی‌گرم بر گرم وزن تازه برگ) در گیاهان مناطق چهار گانه در فصل گرم

Fig. 3- Measured chlorophyll content ($\text{mg}\cdot\text{g}^{-1}$ leaf fresh weight) in plants of quadruplet region in warm season

میانگین‌های دارای دامنه همپوشانی یکسان بر اساس خطای استاندارد تفاوت معنی داری ندارند.

There are no differences between averages with similar overlap ranges according to standard error.

بر روی چمن‌های *Lolium prrene* و *F. arundinacea* Scherb. L. همچنانی دارد. همچنین کاهش میزان کلروفیل در گیاهان منطقه صدف با شروع فصل گرم، افزایش دما و به دنبال آن افزایش در میزان تبخیر و تعرق همراه با تنفس آبی بیشتر در این گیاهان مشاهده شد که با نتایج پژوهش سلاح ورزی و همکاران (SelahVarzi et al., 2009) بر روی چمن در یک راستا می‌باشد.

با توجه به ویژگی‌های اندازه‌گیری شده، این نتیجه به دست آمد که گونه‌های دماغه، فرانکنیا و نازرونده بیشترین میزان رشد و گسترش را در شرایط محل تحقیق داشتند و برای کشت در تمام سطح فضای سبز جزیره و اقلیم‌های مشابه توصیه می‌شوند. این نتایج با گزارش تیلور (Taylor, 1990) مبنی بر سازگاری گونه پوششی دماغه عقربی به مناطق ساحلی و ایستون و کلیندروفر (Easton& Kleindropher, 2009) مبنی بر تحمل گونه فرانکنیا به شرایط شوری و خشکی همچنانی دارد. همچنین می‌توان از گونه‌های بومادران، شقایق زرد و حاشیه با اعمال مراقبت‌هایی ویژه چون دورهای آبیاری کوتاه‌مدت، جانمایی در سایه و شاید استفاده از مواد سوپر جاذب در فضای سبز این جزیره و اقلیم‌های مشابه استفاده نمود. در نهایت، پیشنهاد می‌گردد که با توجه به نیاز آبی و کودی بالا چمن در این اقلیم، نسبت به جایگزینی نسبی چمن با گونه‌های مذکور اقدام نمود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از بخش طرح و برنامه (پژوهش) سازمان منطقه آزاد کیش که حمایت‌های مالی این طرح پژوهشی را تأمین نموده‌اند، تشکر و قدردانی می‌گردد. همچنین از شرکت عمران و خدمات شهری این جزیره به دلیل همکاری و در اختیار گذاردن امکانات مزرعه‌ای کمال تشکر می‌گردد.

در واقع تنفس خشکی ناشی از دوری از این منبع آب سبب کاهش در میزان ارتفاع، ماده خشک تولید شده (وزن تازه و خشک گیاه)، تعداد برگ تشکیل شده در گیاه، میزان توسعه سطح برگ و در نهایت کیفیت ظاهری گیاهان شد. از این‌رو، گیاهان در معرض تنفس خشکی بیشتر بعلت کاهش در میزان سطح برگ، کاهش در میزان فتوسنتز خالص و بسته شدن روزنده‌ها (Lecoer et al., 1995; Guilioni et al., 2003) رشد و گسترش کمتری داشتند. نتایج به دست آمده در هماهنگی با گزارش سلاح ورزی و همکاران (SelahVarzi et al., 2009) و رزمجو و اعتمادی (Razmj & Etemadi, 2007) بر روی چمن و اسپیدکار (Spidkar, 2003) و خلیل و همکاران (Khalil et al., 2006) بر روی گیاهان پوششی می‌باشد. از طرف دیگر، نتایج این پژوهش نشان داد که گیاهان در منطقه پاویون بهترین عملکرد را نسبت به گیاهان در سایر مناطق داشتند که علت آن را می‌توان در نزدیکی به دریا و کیفیت بهتر شاخص‌های مورد سنجش آب و خاک دانست (جدول‌های ۲ و ۳). در واقع با وجود اینکه در بستر خاک کمتر می‌توان آب یافت، ولی در هوا رطوبت کافی وجود دارد و ایجاد شبیه در بیشتر روزهای سال در جزیره کیش حتمی است که از سویی موجب تأخیر در افزایش دما و شروع تنفس رطوبتی گیاه در روز بعد می‌شود و از سوی دیگر به وسیله گیاه جذب شده و بطور مستقیم مورد استفاده قرار می‌گیرد و همچنین سبب تقویت گیاه در محیط طبیعی می‌شود (Shahadeh, 2000).

نتایج سنجش شاخص‌های فیزیولوژیکی نیز نشان از بروز بیشترین تنفس در گیاهان منطقه صدف دارد. در واقع افزایش در میزان اسید آمینه‌های آزاد در بافت‌های گیاه می‌تواند نتیجه اختلال در محیط رشد گیاه، به ویژه توسط تنفس‌های شوری و خشکی باشد (Gezik, 1996). با افزایش میزان پرولین در فصل گرم، چنین استنباط می‌شود که تنفس دمایی (گرمای) و به تبع آن تنفس رطوبتی باعث افزایش ساخت (SelahVarzi et al., 2009) پرولین شده است که با نتایج سلاح ورزی و همکاران (Razmj & Etemadi, 2007) و رزمجو و اعتمادی (Razmj & Etemadi, 2007)

منابع

- 1- Acar, C., and Var., M. 2001. A study on the adaptations of some natural ground cover plants and on their implications in landscape architecture in the ecological conditions of Trabzon. Turkish Journal of Agriculture and Forestry 25: 235-245.
- 2- Arid lands environment center. 1992. Gardens in Desert, Imaginative Gardening in Arid Australia. Alice Springs, Australia 37 pp.
- 3- Asadollahi, T., and Talebi, Q. 2008. Value and application of plants in landscaping of warm and dry regions. The 3rd National Congress on Urban Landscape and Green space. Kish Island, Iran, 23-24 February p. 332-341. (In Persian with English Summary)
- 4- Bagheri BodaghAbadi, M. 2003. Evaluating of Land Suitability of Kish Island for Engineering (nonagricultural) and Agricultural Functions. Thesis of Master in Soil Science. Tehran University, Iran 175 pp. (In Persian with English Summary)
- 5- Bates, L.S., Waldren, R.P., and Teare, I.D. 1973. Rapid determination of free proline for water stress study. Plant

- and Soil 39: 205-207.
- 6- Boyko, H. 1966. Salinity and Aridity: A New Approach to Old Problems. W. Junk Pub. Hauge, the Netherlands 408 pp.
 - 7- Bradly, P. 1994. Garden designed for low water demand. Landscape Australia 16: 127-140. Canada. 1999. Arid and Semiarid Lands (Drylands). IUCN.
 - 8- Chen, Y. 2010. Gardening landscape and application of wild ground cover in Wenzhou. Journal of Grass and Turf 4: 23-26.
 - 9- Dou, J., Zhou S.U., and Xu, Z.F. 2004. Tropical native groundcover plants resources of southern Yunnan and their sustainable use in landscape. Journal of Zhejiang Forestry College 1: 54-61.
 - 10- Easton, C.L., and Kleindorfer, S. 2009. Effects of salinity levels and seed mass on germination in Australia species of *Frankenia* L. (Frankeniaceae). Environmental and Experiments of Botany 65: 345-352.
 - 11- Foot, C.L., Harrington, K.C., MacKay, M.B., and Wrigley, M.P. 2009. Establishment rate of 12 ornamental ground cover species for weed control. New Zealand Plant Protection 63: 96-101.
 - 12- Ghahreman, A. 2000. Final Report of Studying of Plant Cover and Floristic Program of Kish Island 205 pp. (In Persian)
 - 13- Ghani, A., Azizi, M., and Tehranifar, A. 2010. Potential evaluating of five ornamental species of wild *Achillea* cultivated under Mashhad climate. Iran Horticulture Science Journal (Agriculture Science and Industry) 32(2): 25-31. (In Persian with English Summery)
 - 14- Guilioni, L., Wery, J., and Lecoeur, J. 2003. Effects of high temperature and water deficit on seed number and seed distribution along the stem in a pea crop. Functional Plant Biology 30: 1151–1164
 - 15- International Union for Conservation of Nature and Natural Resources Canada. 1999. Arid and Semiarid Lands (Drylands). IUCN.
 - 16- Jones, D.S. and Zwar J. 2003. Water and landscape design in arid environments, Environment Design Guide 54: 1-15, Royal Australian Institute of Architects, Melbourne, Vic.
 - 17- Khalil, M., Bhat, N.R., Abdal, M.S., Grina, R., Al-Mula, L., Aldusary, S., Bellen, R., Cruz, R., D' Cruz, G., George, J., and Christopher, A. 2006. Evaluating the suitability of groundcovers in the arid environment of Kuwait. European Journal of Scientific Research 15: 412-419.
 - 18- Lecoeur, J., Wery, J., Turc, O., and Tardieu, F. 1995. Expansion of pea leaves subjected to short water deficit: cell number and cell size are sensitive to stress at different periods of leaf development. Journal of Experimental Botany 46: 1093–1101.
 - 19- Nakhaei Moghaddam, M.A., Sargazi, S., and Malek, H. 2008. Study of limiting factors in urban landscape expansion of Sistan. The 3rd National Congress on Urban Landscape and Greenspace. Kish Island, Iran 23-24 February, 2008, p. 198-204. (In Persian with English Summery)
 - 20- Nameth, S., and Chatfield, J. 2001. Diseases of Ground Cover Plants. The Ohio State University Extension 3064: 96-98.
 - 21- Poorfard, J.R., Kafi, M., and Roohollahi, A. 2007. Ecological Compatibility study of 11 cultivars of *Poa pratensis* L. in Karaj ecological environment. The 5th National Congress of Horticulture. Shiraz. Iran, 3-6 September 111 pp. (In Persian)
 - 22- Rahimmalek, M., Etemadi, N.A., Tabatabaei, B.D.A.S., and Arzani, A. 2007. Application study of ornamental pecies of Iranian native *Achillea*. The 5th National Congress of Horticulture. Shiraz. Iran, 3-6 September 484 pp. (In Persian)
 - 23- Razmjui, K., and Etemadi, N.A. 2007. Resistance evaluating to drought in some turf species for using as cool season turfgrass. The 5th National Congress of Horticulture. Shiraz. Iran, 3-6 September 103 pp. (In Persian)
 - 24- Saied, A.S., Kenutgen, N., and Noga, G. 2003. Effects of NaCl stress on leaf growth, photosynthesis and ionic contents of strawberry cvs 'Elsanta' and 'Korona'. Acta Horticulture 609: 67-73.
 - 25- Saini, R.S., Sharma, K.D., and Dhankhar, O.P. 2001. Laboratory Manual of Analytical Techniques in Horticulture. Agrobois, Jodhpur, India p. 49-50.
 - 26- Selahvarzi, Y., Tehranifar, A., and Gazanchian, A. 2009. Study of physiomorphic changes of native and introduced turfgrasses in drought stress and again irrigation. Iranian Journal of Science and Technology of Horticulture 9: 193-206. (In Persian with English Summery)
 - 27- Shahandeh, B. 2000. Environment management system and stable development in Kish Island zone. Thesis of Master in Science. Programming and Environment of Tehran University, Iran 168 pp. (In Persian with English Summery)
 - 28- Shooshtarian, S., and Tehranifar, A. 2010. Study of application of xerophyte ground cover plants in urban landscape of Mashhad. Journal of Mashhad Pazhoohi 2: 92-105. (In Persian with English Summery)
 - 29- Spidkar, Z. 2003. Study of Poaceae morphological characteristics for green space in coastal regions of Mediterranean. Agriculture Knowledge 1: 2-8.(In Persian)
 - 30- Taylor, J. 1990. The Milder Garden. J. M. Dent and Sons Ltd. London, UK, 256 pp.
 - 31- TehraniFar, A. 2002. Mashhad green space master plan. Mashhad Municipality Vol. 9. 364 pp.

- 32- Walsh, K. 1993. Water-saving Gardening in Australia. Cheastwood NSW. Reed Books. Cheastwood, Australia 197 pp.
- 33- Western Australian Water Source Council. 1986. Water conservation through good design. Perth. Western Australian Water Resources Council.
- 34- Windust, A. 1995. Drought Garden: Management and Design for Plant Survival and your Enjoyment. Manduaring. Vic. Allscape. 85p.
- 35- Zarshenas Haghghi, N. 2009. Comparison of growth and development of ornamental plants under cultivating in different regions of Kish Island. Thesis of Master in Science. Horticulture Science. Shiraz University. 120 pp. (In Persian with English Summary)

Archive of SID